

Forfatter: Bording, Anders

Titel: Udrag fra SAa kand den ædle Dyd ey maal oc maade settis

Citation: Bording, Anders: "Digte. - 1984", i Bording, Anders: *Digte. - 1984*, udg. af ERIK SØNDERHOLM, Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, 1984-86, s. 139.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-bording01val-shoot-idm140114466445552/facsimile.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Digte. - 1984

- Hos store Førster hand sig Gunst at skaffe veed/
 40 Hos stolte fiender Fryct/ hos sine Kiærlighed.
 Hand (kort at sige) sig slet intet foretager
 Af det/ som er gemeynt/ oc ey af Himmel smager:
 Tør trodse tidens rust oc skarpe tænders magt/
 44 Som ey fortære kand hans prislig mindis pract.
- Velan Høy-ædle HOLCK du friske Cimber-Løfve/
 Som halver teed oc teer saa mangen herlig prøfve
 A[f] ryttersk Herre-færd oc Helte-gjerninger/
 48 Til dig Jeg sicter hen/ oc dig Jeg meener her.
 Du du ret Manden est/ paa hvilcken sig bequemner
 Alt dette som er sagt; Endog en huer fornemmer/
 Som kiender din maneer/ at du langte heller gjør
 52 Huad prisligt er/ end der af dig at prisis hør.
 Vor Nordens klare Soel oc store Landsens Fader
 Sig vel saa trygelig oc fast paa dig forlader:
 For Dydens egen Søn hans Naade dig anseer/
 56 Oc dig for trofasthed al gunst oc ære teer.
 J sine Rigers egn hand ingen kand fornemme/
 Som hand tør/ fremt for dig/ udnæfne til at giemme
 Sin stercke Kroneborg/ oc stande der til vern.
 60 Ney ney/ vor Holck er al hans Adels beste kiern.
 Sig striden Øresund med hendis Nymphers skare/
 Som paa den huide sand op i lustering fare/
 Til steen forandre skal/ før du til hans uven
 64 Af falskhed eller fryct den Fæstning gifver hen.
 O var i lifve nu vor gamle Gyldenløfve/
 Med hvilcken du saa tit varst dig tilvaant at øfve/
 Før tidsfordrif oc lyst/ i rytter leeg oc færd:
 68 O var hand nu hos dig/ oc saa' din høye værd.
 Hans Hector-hierte da sig skulde der ved glæde/
 Med dig igien paa ny staalbroderskab indtræde.
 Til dig igien paa ny sin strid-begierlig flock
 72 Hand strax afstod/ oc var om dig forseckrit nock.
 [4] Vor Danske Mars Her Skack tør vofve dig mod hundre
 Den vit-berømte Wurtz ey kand sig nock forundre
 Paa din Frimodighed. Dig roose Bielckerne/

- 76 Saa vel som Ebersteen oc Alefelderne.
 Vil Trampe paa partj med fienden ud at stride/
 Saa vist hand venter seyr/ naar du kun med vilt ride.
 Skal Russ forsee sin post/ vil Skultz en leyer slaa/
 80 Med lycke det afgaar/ naar du kun med vilt gaa.
 Du følgis gierne med naar hulen tromme røris/
 Est færdig strax til hest saa snart tromten høris:
 Din brede Dyrendal i skeeden raster ey:
 84 Pistolen fix afgaa'r oc siger aldrig ney.
 Lad self Andromache bekymris ofvermaade/
 Lad oc Astyanax med speden mund afraade:
 Du siger dog for dem: det icke koster hud:
 88 Du snart hiemkomme vilt: dig dermed sniger ud.
 Du for din Konge dig al farlighed paatager/
 Oc ey dit Føde Land i nødens tid forsager:
 Est heller ærlig død/ Ja det vel tusindfold/
 92 End lefvendis med spot i fremmed aag oc vold.
- Men see! saa lidet som en feders vect betyder/
 Mod Kæmpens tunge sverd/ naar hand til kamp udbyder:
 Saa lidet kand oc Jeg med svagen stjl oc pen
 96 Den prjs afmale ret/ som du med sverdet tien.
 Apelles al sin kunst paa Venus vil anvende/
 Kand hendis contrafey dog icke nær fuldende:
 Huis hand med pensel sig ey seer at kunde naa/
 100 Det/ saa som under vand hensat/ forborgis maa.
 Min Sang-Gudinde dig vel mere sang til ære:
 Men der til kiender sig for slet oc suag at være:
 Maa derfor sette sig udi forundring need/
 104 Oc kun berømme dig med stilletienhed.
 Det dig er nock/ at sig med letten flugtis vinger
 Den kronit Fama self til Himlens tag opsuinger/
 Oc stillis ey før hun/ alt det som du begaa'r/
 108 J ærens ævig Bog indført oc skrefvit faar.
 A. Bording.